

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/97/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4611210598
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyaková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4611210598.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom: Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného: Advokátska kancelária TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom: Bratislava, Údernícka 5, IČO : 36 613 843, v mene ktorej vykonáva advokáciu ako advokát - konateľ Mgr. Tomáš Kušník, proti odporcovi: Ing. O. nar. XX.XX.XXXX, bydliskom: G. K. XXX, t. č. O., P. XXXX/X, za účasti vedľajších účastníkov na strane odporcu: 1/ Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Fedinova 9, Bratislava, IČO: 42 260 086, zastúpený Advokátskou kanceláriou HKP Legal, s.r.o., so sídlom Sasinkova 6, Bratislava, IČO: 36 727 334, 2/ Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom: Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpený advokátom: JUDr. Andrej Cifra, so sídlom advokátskej kancelárie v Lučenci, ul. J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 91,46 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka: Spotrebiteľské združenie OSA, proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany z 18. júna 2012 pod č. k. 4C/163/2012-36 v spojení s dopĺňacím uznesením Okresného súdu Topoľčany z 27.marca 2013 pod č. k. 4C/163/2012-109 v časti náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi takto

rozhodol:

Odvolací súd návrh na prerušenie konania **z a m i e t a .**

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením prvostupňový súd konanie zastavil, navrhovateľovi vrátil súdny poplatok v sume 9,87 eura cestou Daňového úradu Bratislava a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ust. § 96 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ako aj zisteným skutkovým stavom, keď konanie zastavil pre späťvzatie návrhu na začatie konania navrhovateľom pred prvým pojednávaním. Navrhovateľovi vrátil zaplatený súdny poplatok v sume 9,87 eura (pôvodný poplatok krátený o sumu 6,63 eura) podľa §-u 11 ods.3,4 Zákona č.71/1992 Zb. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa §-u 146 ods.1 písm. c/ OSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania, ktoré bolo zastavené, nakoľko nevidel dôvod priznať náhradu trov konania právnomu zástupcovi navrhovateľa alebo právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka v zmysle § 146 ods.2 OSP, keďže právny zástupca navrhovateľa náhradu trov konania nepožadoval a právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka (Spotrebiteľské združenie OSA, ďalej len OSA) trovy priznané nemohli byť, pretože vedľajší účastník vstúpil do konania z vlastného podnetu za účelom ochrany práv spotrebiteľa a toto jeho poslanie bolo splnené už samotným vstupom do konania v dôsledku ktorého navrhovateľ zobral svoj návrh späť a teda na strane vedľajšieho účastníka nenastala žiadna potreba, aby bol zastúpený advokátom. Keďže v uznesení súdu pod č. k. 4C/163/2012-36 absentoval výrok o nepriznaní trov konania vedľajšiemu účastníkovi, preto súd rozhodol dopĺňacím uznesením pod č. k. 4C/164/2012-109 o nepriznaní trov vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Toto uznesenie odôvodnil s poukazom na § 146 ods.2 OSP ako aj § 150 OSP a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu - OSA náhradu trov konania nepriznal , pretože podľa názoru súdu trovy

konania neboli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa. Vedľajší účastník - OSA sa dal vo veci zastúpiť advokátskou kanceláriou a paušálne vzniesol námietku premlčania a zároveň si uplatnil náhradu trov konania spočívajúcu v odmene za právne zastúpenie v sume 58,15 eura. Súd mal za to, že vedľajší účastník len vo všeobecnosti vzniesol námietku premlčania a preto dospel k záveru, že ním uplatnené trovy nie sú účelne vynaložené trovy konania a ďalším dôvodom pre nepriznanie náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi je aj skutočnosť, že ide o drobný spor a v tom prípade podľa § 150 ods.2 OSP môže súd nepriznať prípadne znížiť trovy konania.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu - OSA. Namietal, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil tak, že zaviazal navrhovateľa povinnosťou zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Alternatívne navrhol aby, odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že nesprávne právne posúdenie veci spočíva v nesprávnej aplikácii ust. § 150 ods. 1 OSP. Súd prvého stupňa mal v tomto prípade rozhodnúť o trovách konania podľa § 146 ods. 2 prvá veta OSP a zisťovať, či návrh na začatie konania bol podaný dôvodne a či navrhovateľ svojim nedôvodne podaným návrhom nezavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Mal za to, že tým, že navrhovateľ zobral žalobu späť v celom rozsahu späť, zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, pričom sa tak nestalo pre správanie odporcu. Uviedol, že spotrebiteľské združenie OSA je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov. Činnosť OSA, spočíva okrem iného, v ochrane kolektívnych práv spotrebiteľov v zmysle ustanovení § 3 ods. 5 o ochrane spotrebiteľa a podľa § 54 Obchodného zákonníka. Ochrana spotrebiteľských práv sa realizuje prostredníctvom zastupovania spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní, či vstúpení do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 OSP. Ďalej uviedol, že výklad, ktorý by z uplatňovania práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť, je absurdný a najmä odporujúci zákonom SR a tiež predpisom EÚ, nakoľko pri jeho aplikovaní by nebolo možné prostredníctvom združenia riadne, účelne a efektívne chrániť a presadzovať práva a oprávnené záujmy spotrebiteľov, a teda ani plniť základnú úlohu spotrebiteľského združenia stanovenú legislatívou SR a EÚ. Súd prvého stupňa svojim postupom a nepriznaním náhrady priamo poprel rovnosť podmienok v konkrétnom súdnom konaní, zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka garantovaných o. i. v § 93 ods. 4 OSP a znemožnil mu tak reálny výkon úloh spotrebiteľského združenia vymedzených zákonom. Fakticky odňal spotrebiteľovi právo na kvalifikovanú pomoc spotrebiteľského združenia v rámci občianskeho súdneho procesu. Zdôraznil, že nie je možné odoprieť vedľajšiemu účastníkovi právo dať sa zastúpiť advokátom. Poukázal na rozsiahlu rozhodovaciu činnosť krajských súdov, v ktorých mu nebolo odopreté právo dať sa zastúpiť advokátom. Na podporu svojich tvrdení poukázal aj na rozsudok Súdného dvora zo dňa 22.12.2010, vo veci C - 279/09 DEB Deutsche Energiehandels und Beratungsgesellschaft GmbH proti Spolkovej republike Nemecko. Konštatoval, že nahradenie trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi považuje nanajvýš za spravodlivé, nakoľko mu jednak s bránením práv spotrebiteľa (odporcu) vznikli reálne náklady a jednak ako prevenciu pred konaním navrhovateľa, ktorý zneužíva nízke právne vedomie spotrebiteľov (vrátane odporcu) tým, že skupuje premlčané pohľadávky a tie následne žaluje spoliehajúc sa, že odporcovia (spotrebiteľia) nevedia o možnosti vzniesenia námietky premlčania a právne služby advokáta si nemôžu dovoliť. Záverom uviedol, že pokiaľ sa odvolací súd stotožní s názorom súdu prvého stupňa, vedľajší účastník navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) OSP konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskych spoločenských o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci - ako o prebežnej otázke.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka podal navrhovateľ písomné vyjadrenie, v ktorom sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi - OSA. Mal za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka - OSA považoval za nadbytočné, účelové a nehospodárne, konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania a na túto skutočnosť súd prvého stupňa správne prihliadol. Poukázal na rozhodovaciu činnosť iných krajských a okresných súdov, ktoré podporujú jeho tvrdenia. K návrhu na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru EÚ v súvislosti s nárokom na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka uviedol, že tento návrh je nedôvodný a nespĺňa

podmienky prejudiciálneho konania. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a uplatnil si trovy odvolacieho konania v sume 19,12 eura s DPH.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka podal na výzvu súdu vyjadrenie aj odporca, v ktorom uviedol, že činnosť súdov spôsobuje občanom škody. Sudcovia Okresného súdu Piešťany vytvárajú obštrukcie a on ani po 11 rokoch nemôže užívať svoj majetok, s dvomi deťmi musí žiť v podnájme. Súdu vyhovie až po odškodnení jeho osoby.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote (§ 201, § 204 ods. 1 OSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti § 205 a nasl. OSP, preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti a konanie, ktoré mu predchádzalo byť viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1, § 213 ods. 1 OSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka Spotrebiteľského združenia OSA nie je dôvodné, a preto uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 potvrdil.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Podľa § 150 ods. 2 OSP ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Podľa § 93 ods. 2 OSP ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť v konaní aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 1, 2 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Uvedené ustanovenie zakotvuje koncepciu zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vypořiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie podľa § 157 ods. 2 OSP, ale obmedzí sa len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasť práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t. j. pre vec rozhodujúce.

Odvolací súd sa plne stotožňuje s rozhodnutím o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi a aj s jeho odôvodnením. Paušálny vstup Spotrebiteľského združenia OSA do konaní, o ktorých okrem spisovej značky a mena účastníka nemal žiadnu vedomosť a bez vedomostí spotrebiteľa, ktorého záujmy má v danom spore hájiť, odvolací súd nepovažoval za účelnosť úkonu vedľajšieho účastníka, ktorý sa dal vo veci zastúpiť advokátskou kanceláriou HKP Legal, s.r.o., so sídlom Sasinkova 6, Bratislava. Právny zástupca vedľajšieho účastníka v oznámení o vstupe do konania vo veci vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku s odôvodnením, že aj v obdobných súdnych konaniach vedených v spotrebiteľských veciach, tak aj v tomto konaní sú nároky navrhovateľa premlčané. V ďalšom svojom vyjadrení si uplatnil náhradu trov konania za dva úkony právnej služby. Odvolací súd skúmal, či takto vyčíslené a uplatnené trovy zo strany vedľajšieho účastníka boli účelne vynaložené trovy konania. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo, ako v danom prípade, procesná ochrana proti takémuto tvrdenému nároku.

Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vyvodiť z článku 47 ústavy. V podstate to znamená, že trovy právneho zastúpenia treba považovať za účelne vynaložené trovy. Každý má právo na to, aby bol zastúpený advokátom. Trovy potrebné na účelné vynaloženie alebo ochranu práva sa nemôžu posudzovať ako celok a aj v prípade, ak má účastník právo na náhradu trov konania, každý úkon a každé platenie trov konania treba posudzovať samostatne. To platí ako na trovy, ktoré boli označené ako nevyhnutné i na trovy právnej pomoci. Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia však nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností.

Odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru o neúčelnosti vynaložených trov konania zo strany vedľajšieho účastníka. Uvedené je možné vyvodiť z následného postupu vedľajšieho účastníka, ktorý bez vedomosti o danom spore zahlásil vstup do konania. Odvolací súd konštatuje, že samotné združenie je vytvorené za účelom ochrany spotrebiteľa, a preto by malo byť spôsobilé chrániť práva a záujmy spotrebiteľa bez ďalšej pomoci zo strany advokátov. Toto právo mu neupiera, iba konštatuje, že tieto finančné prostriedky nepovažuje za účelné vynaložené na uplatňovanie a bránenie práva. Ak sa vedľajší účastník aj napriek uvedeným skutočnostiam dal v konaní zastúpiť advokátom, je to jeho voľba, ale bez práva na náhradu trov konania. Takéto zastúpenie združenia na ochranu spotrebiteľa je v rozpore so základnými princípmi, pre ktoré boli združenia vytvorené a zástupcom vyúčtované trovy konania preto považoval za neetické, keď zástupca vedľajšieho účastníka si účtoval trovy konania za úkon prípravy a prevzatie zastúpenia, keď z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že pri vstupe do konania o danom spore nemal žiadnu vedomosť a ani nekontaktoval odporcu, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje. Je nutné prihliadnuť aj na skutočnosť, že vedľajší účastník vstúpil do konania bez ohľadu na vôľu žalovanej strany, ktorej záujmy mal hájiť v danom spore a bez toho, aby mal náležitú vedomosť, odhliadnuc od spisovej značky a mena účastníka konania, o skutkovom stave danej veci, z čoho možno vyvodiť záver, že uvedený vstup do konania je paušálny a vedľajší účastník tak postupuje aj v stovke ďalších prípadov. Nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia vedľajší účastník vôbec nepreukázal a nezodôvodnil ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Uvedené konanie vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom spotrebiteľov, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych podaniach bez bližšej vedomosti o danom konaní do ktorého vstupuje automaticky vyčísluje aj náhradu trov právneho zastúpenia. Ďalším zásadným dôvodom pre nepriznanie náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi, je skutočnosť, že ide o drobný spor tak, ako má na mysli ust. § 200ea ods. 1 OSP a v tom prípade v zmysle ust. § 150 ods. 2 OSP môže súd nepriznať, prípade znížiť trovy konania v drobných sporoch, ak sú tieto neprimerané voči pohľadávke. V čase podania návrhu na začatie konania 23.12.2011 sa za drobný spor považoval spor do 500 eur. Navrhovateľ podanou žalobou uplatnil nárok v sume 91,46 eura. V danom prípade trovy uplatnené vedľajším účastníkom predstavujú viac ako polovicu žalovanej istiny a preto odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, mal za to, že sú neprimerané k uplatnenej pohľadávke a aj z tohto dôvodu ich vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

Navrhovateľ bol úspešný v odvolacom konaní, uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania v zmysle ust. § 151 ods. 1 veta prvá OSP. Odvolací súd mu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania v zmysle ust. § 142 ods. 1 OSP s použitím ust. § 224 ods. 1 OSP a § 150 ods. 2 OSP, pretože v danom prípade ide o drobný spor tak, ako má na mysli vyššie citované ust. § 200 ea ods. 1 OSP, s poukazom aj na skutočnosť, že navrhovateľ sa k trovám vedľajšieho účastníka už vyjadril v späťvzatí návrhu na začatie konania /č.l. 35 spisu/.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa, v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, Spotrebiteľské združenie OSA, ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP.

Odvolací súd zamietol návrh vedľajšieho účastníka na prerušenie konania s poukazom na ust. § 109 ods. 1 písm. c/ OSP. Podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní EÚ Súdny dvor EÚ (ďalej ZFEÚ) má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a/ výkladu zmlúv, b/ platnosti a výkladov aktov inštitúcie a orgánom alebo úradov alebo agentúr únie. Ak sa takáto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym orgánom a tento orgán posúdil, že rozhodnutie o nej je nevyhnutné pre vydanie jeho rozhodnutia, môže sa obrátiť na Súdny dvor EÚ, aby o nej rozhodol. V druhej vete v

článku 267 ZFEÚ je zakotvená povinnosť vnútroštátneho súdneho orgánu, proti ktorého rozhodnutiu nie je opravný prostriedok prípustný, požiada Súdny dvor EÚ o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke. Túto povinnosť o vydaní rozhodnutia o predbežnej otázke nemožno vykladať absolútne t. j., že vnútroštátny súdny orgán má vždy a za akýchkoľvek okolností povinnosť požiadať o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke v zmysle článku 267 ZFEÚ. V danej veci nevznikla potreba stanoviť hranice aplikovateľnosti únievého práva, nakoľko právna úprava vnútroštátneho slovenského práva dostatočným spôsobom v danej veci umožňuje spotrebiteľskému združeniu plnohodnotné zastúpenie, vrátane priznania náhrady trov konania, pričom je potrebné rozlišovať právo na náhradu trov konania a právo na priznanie účelne vynaložených trov konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.